Vânătorii de TVA

Autor: Cosmin Flavius Costaș

Sezonul fiscal 2015 pare să se fi deschis în aceeaşi notă: sub presiunea unui colos birocratic ineficient şi flămând, în cadrul căruia e nevoie de doi funcţionari ca să încaseze o taxă de 20 RON şi de un al treilea ca să-ţi elibereze un certificat de cazier fiscal, fiscul îşi devorează contribuabilii. În general pe cei oneşti şi cu afaceri „la vedere", pentru că identificarea adevăraţilor evazionişti e dificilă. Desigur, cel mai preţios trofeu al vânătorilor Statului Român este taxa pe valoarea adăugată, de departe cel mai productiv impozit la bugetul statului. Cu o miză enormă, în condiţiile în care, în cele mai multe cazuri, obiectivul vânătorilor este să refuze rambursarea TVA deja colectate la bugetul de stat. Arsenalul utilizat e demn de un teatru de război: echipe de inspecţie fiscală delegate dintr-un judeţ în altul, care să creeze presiune şi să determine contribuabilul să furnizeze mai rapid toate documentele şi informaţiile furnizate (potrivit principiului *„O zi inspecţie fiscală la Cluj, o zi inspecţie fiscală la Bistriţa")*; trupe de comando etichetate drept anti-fraudă, care colectează toate probele cu un ordin de serviciu general şi apoi sesizează atât organele fiscale, cât şi organele penale; funcţionari fiscali detaşaţi la Parchete, care să înlocuiască experţii independenţi şi să

lucreze direct sub (la) comanda Parchetului, în vederea constrângerii contribuabilului să plătească, sub ameninţarea unor acuzaţii penale; măsuri asigurătorii pe trei niveluri, astfel încât orice procedură de contestare a măsurilor asigurătorii să fie ineficientă. Conform unui veritabil ordin de zi pe unitate, toate operaţiunile sunt declarate fictive, majoritatea contribuabililor sunt inactivi, veniturile au o provenienţă incertă şi se impun a fi confiscate, iar cheltuielile sunt în mod evident nedeductibile.

Instanţele de contencios fiscal rămân, în context, ultimul bastion formal nerevendicat de vânătorii de TVA. În forumul înţelepciunii, interpretarea Curţii de Justiţie a Uniunii Europene, în cauze similare deja soluţionate în Polonia, Ungaria sau Bulgaria, ar trebui să primeze. Pentru că TVA nu e privilegiu pe care Statul poate să-l revoce după bunul plac, prin respingerea unei cereri de rambursare, ci esenţialmente un impozit indirect care trebuie să rămână neutru într-o economie de piaţă. Vor fi însă suficiente pledoariile avocaţilor pentru a-i convinge pe magistraţi că într-un stat de drept vânătoarea de TVA e contrară legii?

Acest material a fost publicat în Newsletter-ul Costaș, Negru & Asociații SCA